

Trots att tribunalen ansåg att det inte fanns skäl att pröva invändningen om rättegångshinder i samband med prövningen i sak fann den att den rättsliga ramen för Rumäniens betalningsskyldighet utgjordes av beslut 2007/436/EG, Euratom ⁽¹⁾ och av förordning nr 1150/2000 ⁽²⁾ och slog fast att Rumänien på grundval av de bestämmelserna är skyldig att fastställa och betala ett belopp på 14 883,79 euro som traditionella egna medel.

I och med att tribunalen gjorde en bedömning av arten av och grunden för betalningsskyldigheten har den prövat målet i sak och har därigenom handlat i strid med sitt beslut att endast pröva invändningen om rättegångshinder.

2. Andra grunden – Tribunalen har åsidosatt unionsrätten

Rumänien gör gällande att tribunalen gjorde en felaktig kvalificering av arten av de skyldigheter som fastställts i skrivelse BUDG/B3/MV D (2014) 3079038 av den 19 september 2014 och därvid gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning, vilken påverkade tribunalens bedömning av i) kommissionens befogenheter och ii) arten av den angripna skrivelsen.

I andra hand gör Rumänien gällande att tribunalen har överträtt unionsrätten och bortsett från domstolens praxis när den slog fast att det ankommer på medlemsstaterna att avgöra huruvida det föreligger en förlust av traditionella egna medel samt en skyldighet att betala sådana medel.

Rumänien bestrider dessutom att mekanismen med mellanliggande betalningar är tillämplig i förevarande fall och bestrider följaktligen tribunalens konstateranden i det avseendet.

⁽¹⁾ Rådets beslut av den 7 juni 2007 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel (EUT L 163, s. 17).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 av den 22 maj 2000 om genomförande av beslut 94/728/EG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel.

Begäran om förhandsavgörande framställd av n (Nederländerna) den 17 november 2015 – J. N. mot Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Mål C-601/15)

(2016/C 038/47)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: J. N.

Motpart: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Giltighetsfrågor

Är artikel 8.3 e i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU av den 26 juni 2013 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd (EUT L 180, s. 96) giltig mot bakgrund av artikel 6 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (EUT C 303, 2007, s. 1)

1. i en situation där en tredjelandsmedborgare har tagits i förvar enligt artikel 8.3 e i direktiv 2013/33 och han eller hon enligt artikel 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT L 180, s. 60) har rätt att stanna i en medlemsstat till dess att ett beslut har fattats om hans eller hennes asylansökan, och

2. med hänsyn till förklaringen avseende stadgan (EUT C 303, 2007, s. 2), där det anges att de lagliga begränsningarna av dessa rättigheter inte får överskrida de gränser som sätts genom lydelsen av artikel 5.1 f i Europakonventionen, samt till den tolkning som Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna har gjort av den sistnämnda bestämmelsen i sin dom av den 22 september 2015 i målet Nabil m.fl. mot Ungern, 62116/12, enligt vilken ett förvarstagande av en asylsökande strider mot artikel 5.1 f i Europakonventionen om förvarstagandet inte har skett i syfte att genomföra verkställigheten av ett avlägsnandebeslut?

Överklagande ingett den 15 november 2015 av Ana Pérez Gutiérrez av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 9 september 2015 i mål T-168/14, Pérez Gutierrez mot kommissionen

(Mål C-604/15 P)

(2016/C 038/48)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Ana Pérez Gutiérrez (ombud: J. Soler Puebla, abogado)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska upphäva den dom som tribunalen meddelade den 9 september och meddela en ny dom i vilken domstolen

1. förklarar att Europeiska kommissionen gjort sig skyldig till ett intrång i hennes rätt till heder, privatliv, familjeliv och bildrättigheter på grund av användandet utan medgivande av en bild av Patrick Jacquemyn, genom att kommissionen infört den i ett bildbibliotek för hälsomeddelanden avseende tobaksprodukter i Europeiska unionen,
2. förplikta kommissionen att betala 181 104 euro till klaganden avseende utebliven vinst,
3. förplikta kommissionen att till sökanden betala en eurocent (0,01 euro) per paket cigaretter eller andra tobaksvaror på vilka bilden av Patrick Jacquemyn återfinns (beloppet, som bör fastställas vid verkställandet av domen, uppgår nu till **tjugosju miljoner fem hundra åttioåtta tusen fem hundra tjugofyra euro (27 588 524 euro)**, och
4. förplikta kommissionen att till klaganden utge en ersättning för nyttan av den otillåtna användningen av bilden av Patrick Jacquemyn, vilken uppgår till 13 790 000 euro i Spanien, där klaganden är bosatt och där Patrick Jacquemyn var bosatt.

Grunder och huvudargument

Skillnader mellan det som avhandlades vid förhandlingen och det som anförts i domen

Klaganden har aldrig godtagit Europeiska kommissionens förklaringar, utan har endast godtagit att de icke maskerade handlingarna framlades sent, vilket inte angetts i domen.

Åsidosättande av artikel 15.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

Åsidosättande av principen att medborgarna i unionen ska ges tillgång till de handlingar som används av unionsorgan vid antagande av beslut.